

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **Ondřejovická strojírna, a.s.**, se sídlem Českobratrská 1403/2, Ostrava, zastoupená JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Českobratrská 1403/2, Ostrava, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 9. 12. 2025, č. j. 60 Af 12/2022-302,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Celní úřad pro Olomoucký kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo „celní úřad“) 33 dodatečnými platebními výměry ze dne 27. 5. 2020, č. j. 28096, 28096-2 až 33/2020-580000-51, žalobkyni doměřil antidumpingové clo z nerezových bežešvých trubek s kruhovým příčným průřezem tažených za studena nebo válcovaných za studena (celní zařazení 7304 41) v celkové výši 44 569 301 Kč.

[2] Správní orgán I. stupně rozhodl o doměření cla žalobkyni na základě výsledků kontroly po propuštění zboží, neboť žalobkyně v celních prohlášeních deklarovala indický původ, ačkoliv dodavatelé žalobkyně, spol. Maxim Tubes Company Pvt. Ltd, Indie (dále jen „Maxim Tubes“) a Krystal Steel Manufacturing Pvt. Ltd, Vadodara, Gundžarát, Indie (dále jen „Krystal Steel“), dovezli bežešvé trubky z nerezové oceli z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) do Indie, kde tyto následně byly opracovány úběrem za studena. Uvedený postup nemohl dle správního orgánu I. stupně založit jejich nepreferenční indický původ zboží; zůstal původ čínský. V důsledku toho bylo žalobkyni doměřeno antidumpingové clo ve výši 71,9 % podle nařízení Komise (EU) č. 1331/2011, kterým se ukládá konečné

antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z ČLR (dále jen „nařízení o antidumpingovém clu 1“), resp. dle nařízení Komise (EU) č. 2018/330, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z ČLR (dále jen „nařízení o antidumpingovém clu 2“).

[3] Proti dodatečným platebním výměrům podala žalobkyně odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 3. 2022, č. j. 4267-8/2022-900000-31, zamítl a dodatečné platební výměry potvrdil. Žalovaný vycházel zejména ze zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění účinném do 28. 7. 2016 (dále jen „původní celní zákon“), nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „původní celní kodex“), nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „prováděcí nařízení k původnímu celnímu kodexu“), dohody mezi EU a WTO schválené rozhodnutím Rady EU č. 94/800/ES (dále jen „dohoda o pravidlech původu“), resp. ze zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon (dále jen „nový celní zákon“), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „nový celní kodex“) a nařízení Komise (EU) 2015/2446, jímž se provádí Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 (dále jen „prováděcí nařízení k novému celnímu kodexu“). Podle žalovaného bylo dostatečně zjištěno, že v Indii byly přepracovány úběrem za studena nepůvodní trouby/trubky dokončené v ČLR za tepla nebo nepůvodní duté profily dokončené v ČLR za tepla.

[4] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného **žalobu** ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočce v Olomouci (dále jen „krajský soud“), v níž obsáhle namítala, že v řízení nebylo prokázáno, že by indičtí dodavatelé nyní řešené trubky vyrobili právě z materiálu dovezeného z ČLR; z žádného z provedených důkazů nevyplývá, že by byly v Indii trubky vyrobeny z materiálů, které mají původ v ČLR, zejména pak ze Závěrečné zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům č. OF/2016/0680/B1 (dále jen „závěrečná zpráva OLAF“), která není s to prokázat čínský původ zboží. Stejně na závěrečnou zprávu OLAF nahlíží také soudy v Itálii, v Německu a celní orgány v Polsku, přičemž podle žalobkyně se mají celní předpisy aplikovat totožně v celé EU. V této souvislosti žalobkyně navrhla, aby krajský soud položil Soudnímu dvoru EU (SDEU) předběžnou otázku, zda má orgán členského státu při doměřování antidumpingového cla přihlídnout k závěrům orgánů jiného členského státu, který řešil skutkové i právně totožnou věc, resp., zda je orgán členského státu povinen řídit se závěry jiných členských států při posouzení obsahové a právně totožné otázky s ohledem na jednotnou správní praxi v EU.

[5] Žalobkyně namítla, že žalovaný materiálně nezkoumal vstupní materiál, tj. zda se jednalo o dutý profil položky 7304 49 nebo zda šlo o hotovou trubku. OLAF ve své závěrečné zprávě uvedl, že společnosti Krystal Steel a Maxim Tubes dovezly z ČLR také výrobky položky 7304 49, které mohly být po jejich zpracování dodány žalobkyni. Žalobkyně upozornila na zmatek v zatřídění způsobený chybou ve veřejném seznamu kódů indického Generálního ředitelství pro zahraniční obchod (DGFT). Celní nomenklaturu v Indii zveřejňuje jiný orgán, a to Ústřední rada pro nepřímé daně a cla (CBIC). V sazebníku CBIC je u položky 7304 11 podnadpis trubky používané pro ropovody a plynovody, kdežto sazebník DGFT tento podnadpis neobsahuje a u položky 7304 11 10 je uvedeno pouze *tubes*

pokračování

and pipes. Jelikož dodavatelé Krystal Steel a Maxim Tubes obdrželi licenci od DGFT, řídili se jeho sazebníkem.

[6] Žalobkyně rovněž namítala nevyjasněnost dutého profilu. Za dutý profil lze i dle definice předestřené žalovaným považovat i výrobky se stejným vnitřním i vnějším geometrickým tvarem. Duté profily položky 7304 49 musí mít kruhový průřez. Duté profily, jinak nazvané mateřské trubky, dokončené za tepla jsou jediné vstupní materiály, které se všeobecně používají pro výrobu za studena dokončených bezešvých trubek z nerezové oceli, což je nevyvratitelná technická realita a prokazuje ji znalecký posudek č. 6/21 zpracovaný doc. Janovcem, který rovněž uvedl, že mu není známo použití dutých profilů s nekruhovým vnitřním a vnějším průřezem. Společnosti Maxim Tubes a Krystal Steel přitom zpracovávaly právě duté profily.

[7] Dále žalobkyně namítala rozpor s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 2017/2093, o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z ČLR dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272 (dále jen „nařízení o ukončení šetření“). Toto nařízení bylo vydáno na základě šetření provedeného Evropskou komisí (EK), jehož předmětem bylo zjistit, zda dochází k obcházení nařízení o antidumpingovém clu. Tímto šetřením bylo zjištěno, že u zboží exportovaného společnostmi Maxim Tubes a Krystal Steel žalobkyni je zemí původu Indie a že zpracování trubek za studena v Indii výrazným způsobem mění jejich základní charakteristiku (rozměry, fyzikální, chemické i metalurgické vlastnosti).

[8] Žalobkyně poukázala na rozpory v původním a novém celním kodexu; oba kodexy shodně upravují problematiku získávání původu v případech, kdy se na výrobě zboží podílí více zemí. Při vyjednávání o pravidlech původu na půdě WTO některé členské státy tvrdily, že výroba trubek položky 7304 změnou podpoložky představuje podstatné zpracování. Přesně to indičtí dodavatelé v nyní řešené věci učinili a potvrzuje to znění nařízení o ukončení šetření. Z judikatury SDEU vyplývá, že k podstatnému opracování zboží, a tedy i ke změně původu, může dojít, aniž by došlo současně k tzv. tarifnímu skoku, což je dle dohody o pravidlech původu a prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu vyžadováno (rozhodnutí SDEU ve věcech C-209/20, C-373/08 a C-60/08). Žalobkyně v průběhu řízení prokázala, že zpracování čínských polotovarů uskutečněné v Indii představovalo podstatné zpracování zboží v podniku k tomu vybavenému a vyústilo v nový výrobek, resp. představovalo důležitý stupeň výroby; proto trubky získaly indický původ. Přepřacování výrobku, který splňoval normu ASTM A312 na trubku odpovídající normě ASTM A213, která je přísnější, má z hlediska použitelnosti finálního výrobku a jeho hodnoty zásadní význam.

[9] Žalobkyni rovněž není zřejmé, na základě čeho jí bylo vyměřeno antidumpingové clo právě v sazbě 71,9 %, když uvedená nařízení upravovala rozmezí pro sazbu od 48,3 % do 71,9 %. Bylo povinností celních orgánů prokázat konkrétního čínského výrobce. Nezjistil to ani OLAF, který zmínil pouze jednoho výrobce - ZHEIJANG HUADI STAINLESS STEEL GROUP CO LTD., u kterého však sazba antidumpingového cla činí 56,9 %.

Žalobkyně navíc mezi roky 2013 až 2018 po přepracování vyvezla bezmála 62 % veškerého zboží mimo EU.

[10] Závěrem žalobkyně namítala nesprávnou aplikaci 10leté prekluzivní lhůty. V případě žalobkyně bylo prověřování skutečností nasvědčujících možnému spáchání trestného činu ze strany vyšetřujícího celního orgánu ukončeno a nebyly shledány důvody pro zahájení trestního stíhání žalobkyně. Podezření tak bylo vyvráceno a není možné tak aplikovat prodlouženou prekluzivní lhůtu. Jelikož jde o výklad práva EU, navrhl žalobkyně, aby krajský soud položil SDEU předběžnou otázku týkající se toho, zda postačí k prolomení prekluzivní lhůty obecné konstatování celního úřadu, že mohlo dojít ke spáchání trestného činu, případně zda lze doměřit clo v i v případě, kdy bylo posléze zjištěno, že ke spáchání trestného činu nedošlo.

[11] V dalších podáních žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2023, č. j. 10 Afs 100/2023-44, ze kterého vyplývá, že by se měl soud podrobně zabývat její argumentací týkající se neztotožnění zboží. K rozsudku SDEU ze dne 21. 9. 2023 ve věci C-210/22, *Stappert Deutschland* (dále jen „rozsudek *Stappert*“) žalobkyně uvedla, že zde soud uvedl, že zpracování za studena podstatně mění vlastnosti vstupních materiálů.

[12] **Krajský soud** žalobu zamítl. Především konstatoval, že v celním řízení se subsidiárně použije zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „daňový řád“), proto pokud jde o prokazování skutkového stavu v řízení před celními orgány, uplatní se specifické zásady daňového řízení. Podle § 92 odst. 3 daňového řádu daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Je pak na správci daně, aby prokázal případné skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem (§ 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu]. Postačí přitom, když správce daně prokáže vážné a důvodné pochybnosti. Krajský soud proto posuzoval, zda žalovaný unesl důkazní břemeno a dostatečně zpochybnil žalobkyní předložené důkazy ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu.

[13] Žalovaný vycházel předně ze závěrečné zprávy OLAF. Soud s odkazem na rozsudek NSS ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 Afs 44/2011-85, konstatoval, že zpráva o misi OLAF je dostatečným důkazem pro dodatečné doměření a zaúčtování dovozního (resp. antidumpingového) cla, obsahuje-li jasné, určité a konkrétní informace popírající dovozem deklarovaný preferenční původ konkrétního dováženého zboží. Žalovaný nadto neustal u závěrů v ní obsažených, ale provedl rozsáhlé dokazování týkající se zejména původu materiálu, ze kterého byly nyní řešené trubky vyrobeny, charakteru materiálu v době jeho exportu do Indie a podstaty zpracování v Indii. Ze závěrečné zprávy OLAF a z jejich příloh vyplývá, že společnosti Krystal Steel i Maxim Tubes dovážely ve značném rozsahu do Indie materiál pro výrobu trubek z ČLR. To je zjevné zejména z příloh č. 3, 5, 7, 8 a 10. Jedná se o data získaná z celních prohlášení učiněných při dovozu do Indie, tedy z věrohodného zdroje. Z nich vyplývá, že obě společnosti dovážely materiál pro výrobu trubek z ČLR (konkrétně viz tabulky na str. 22 a 24 závěrečné zprávy OLAF). Skutečnost, že materiál byl dovážen z ČLR, potvrdila společnost Maxim Tubes v dopise adresovaném OLAFu ze dne 15. 4. 2019 a společnost Krystal Steel v dopise ze dne 15. 3. 2019.

pokračování

[14] Podle krajského soudu ze všech důkazů v dostatečné míře vyplývá, že oba indičí vývozci nakupovali materiál pro výrobu nyní řešených trubek v ČLR. Rozhodně nebylo nutné, aby došlo ke ztotožnění jednotlivých zásilek putujících z ČLR do Indie a poté z Indie do EU. Žalovaný v tomto směru zcela správně uvedl, že to prakticky ani není možné s ohledem na skutečnost, že došlo k přepracování zboží. S žalobkyní krajský soud obecně souhlasil v tom, že indičí vývozci mohli nakoupit potřebný materiál i jinde, avšak pokud tomu tak bylo, a právě z něj byly vyrobeny nyní řešené trubky, tížilo stran této skutečnosti důkazní břemeno žalobkyni dle § 92 odst. 3 daňového řádu.

[15] K námitce žalobkyně, která zpochybňovala sazební zařazení dováženého materiálu a tvrdila, že se jednalo o duté profily (mateřské trubky), resp. později též trubky sazebního zařazení 7304 49, krajský soud konstatoval, že žalovaný zcela správně vycházel z definice trubek a dutých profilů obsažené ve vysvětlivkách k harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží (dále jen „HS“), zavedenému Mezinárodní úmluvou o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží ze dne 14. 6. 1983 a společně s protokolem o její změně ze dne 24. 6. 1986 schválené jménem Evropského hospodářského společenství rozhodnutím Rady 87/369/EHS ze dne 7. 4. 1987. Definicí v HS se při výkladu pojmu dutý profil řídil také SDEU v rozsudku *Stappert*, přičemž v odst. 49 dospěl k závěru, že pod pojem dutý profil nespadá trubkový polotovár tvářený za tepla, rovný a s rovnoměrnou tloušťkou stěny, který nesplňuje požadavky technické normy pro bezešvé trubky z nerezavějící oceli vyrobené za tepla a z něhož se zpracováním za studena vyrábí trubky o jiném příčném průřezu a tloušťce stěny, spadající do položky 7304 41.

[16] Žalovaný vycházel rovněž ze znaleckého posudku zpracovaného doc. Janovcem, který zjistil, že pro výrobu trubek byly použity materiály příčného průřezu ve tvaru soustředného mezikruží s konstantní tloušťkou stěny po celém obvodu i délce. Žalovaný rovněž poukázal na normu ASTM A312, která je určena pro trubky, nikoliv duté profily, což zjevně vyplývá např. z dokumentu nazvaného *Porovnání specifikací materiálů SA-213 a SA-312*, který žalobkyně v řízení předložila. Stejně tak žalovaný vycházel z posudku indického znalce Vyase, který podrobně popsal proces výroby trubek za tepla (viz str. 86 napadeného rozhodnutí), přičemž z tohoto popisu vyplývá, že se jedná o výrobu trubek, nikoliv dutých profilů. Závěr žalovaného, že pokud je výrobek koncentrický o stejnoměrném průřezu pouze s jednou dutinou uzavřenou po celé jeho délce, která má vnitřní i vnější plochy téhož tvaru, jde o trubku, a nikoliv o dutý profil, je proto dle názoru krajského soudu zcela přesvědčivý a správný. Jelikož otázku výkladu pojmu dutý profil již posoudil SDEU, nepovažoval krajský soud za nutné pokládat předběžnou otázku.

[17] Krajský soud nepřisvědčil žalobkyni, že by indičí vývozci zařadili dovážené trubky do nesprávné položky, resp. žalobkyně toto své tvrzení neprokázala. Z oznámení indické vlády ze dne 17. 1. 2020 nevyplývá žádný nátlak či pokyn, který by měl zapříčinit, že se indičí vývozci záměrně vyhýbali položce 7304 49; jedná se o obecný apel na správné zařazování. Naprosto stejné hodnocení pak soud učinil také ve vztahu k oznámení indické vlády ze dne 22. 10. 2019, které soud provedl k důkazu. Žalovaný správně poukázal na to, že indický celní sazebník obsahuje i v rámci položky 7304 11 položku ostatní a že tato položka je detailněji členěna (např. položka 7304 11 20 určená pro předvalky pro trouby a trubky). V tomto ohledu krajský soud uvedl, že prvních šest čísel jednotlivých položek je

totožných pro všechny signatáře úmluvy o HS, tj. i pro Indii je závazné, že položka 7304 11 je určena pro trouby a trubky z nerezavějící oceli používané pro ropovody nebo plynovody.

[18] Krajský soud nepřisvědčil žalobkyni, že by zařazení dovážených trubek do položky 7304 11 nedávalo smysl s ohledem na to, že do této položky spadají trubky určené pro ropovody a plynovody. Např. z vyjádření společnosti Maxim Tubes vyplývá, že její výrobky bývají používány pro ropná a plynová potrubí a že obchoduje také se subjekty působícími v petrochemickém průmyslu (dopis Maxim Tubes ze dne 15. 4. 2019, str. 3). Krajský soud nesouhlasil ani s tím, že by norma ASTM A312 vylučovala zařazení do položky 7304 11; žalobkyně ke svému tvrzení nepředložila žádný důkaz. Krajský soud vyšel ohledně této otázky z rozsudku CS *STEEL*, z něhož jednoznačně vyplývá, že trubky splňující normu ASTM A312 mohou být používány pro ropovody a plynovody.

[19] Žalovaný dle názoru soudu správně vysvětlil význam pojmu *mateřské trubky* (*mother hollows*), který vysvětlivky k HS neznají. V nyní řešené věci bylo zjištěno, že trubky v okamžiku dovozu do Indie splňovaly normu ASTM A312 a jednalo se v podstatě o hotové trubky dokončené procesem za tepla. Z dokumentu nazvaného *Porovnání specifikací materiálů SA-213 a SA-312* a také ze specifikace normy ASTM A312, které žalobkyně v řízení předložila, vyplývá, že aby trubka splnila normu ASTM A312 určenou pro vysokoteplotní a korozivní prostředí, musí odpovídat přísným požadavkům na rozměry, chemické složení a mechanické vlastnosti atd. Rozhodně se tedy nemůže jednat o žádný neopracovaný meziprodukt určený výhradně pro výrobu jiných trubek, který by mohl spadat do položky 7304 49; to potvrzuje také rozsudek CS *STEEL*.

[20] Krajský soud po zhodnocení důkazů neopomněl, že v roce 2020 došlo u společnosti Maxim Tubes k zásadní změně poměrů, které měly vliv na posouzení původu jí produkováného zboží; konkrétně společnost začala nejprve dovážet trubky položky 7304 49 na základě nově vydaných povolení indickou vládou; dále začala v roce 2020 nakupovat indické trubky od indických výrobců, společností Sandvik a Welspun, a poté co si pořídila vlastní linku na výrobu trubek z primárních forem, začala produkovat trubky vlastní výroby, tj. indického původu – nedocházelo tedy jen ke zpracování za studena nakoupených trubek vyhotovených za tepla v ČLR. Rovněž dovozový kód se v roce 2020 změnil z kódu 7304 11 10 na 7304 49 00. Pravidla původu v době před rozsudkem *Stappert* však nerozlišovala, zda jde o trubky položky 7304 11 či 7304 49 a obecné konstatování o totožnosti zboží nemohlo dle soudu ve světle provedených důkazů prokázat, že společnost Maxim Tubes vždy dovážela zboží položky 7304 49.

[21] K závazné informaci polské celní správy krajský soud ve shodě s žalovaným uvedl, že závazná informace je platná až od svého vydání, k čemuž došlo v roce 2020, kdežto nyní řešené trubky byly do EU dovezeny v letech 2016 až 2018. K závazné informaci vydané celními orgány Belgie krajský soud uvedl, že byla vydána 10. 1. 2022 a týká se bezešvých trubek z nerezavějící oceli vyhotovených za studena (s výjimkou trubek pro ropovody a plynovody); jejich původ je indický. Není ani zřejmé, zda zpracovávané zboží splňovalo normu ASTM A312 jako v nyní řešené věci nebo zda se jednalo o mateřské trubky, o kterých soud pojednával výše a které by do položky 7304 49 spadaly. Ze souvisejícího e-mailu vyplývá pouze to, že si je sama společnost Krystal Steel vědoma toho, že závazná informace platí od jejího vydání a pouze pro ni samotnou.

pokračování

[22] Krajský soud neprovedl k důkazu žalobkyní navržený znalecký posudek, ze kterého vycházel žalovaný v daňovém řízení, které vyústilo v řízení vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 18 Af 17/2021. Dle vyjádření žalovaného se jednalo o posudek, který jej přesvědčil o tom, že konkrétní trubky spadaly do položky 7304 49. Podle soudu se jedná o posudek zpracovaný pro zcela konkrétní trubky konkrétních rozměrů, které byly v tamním řízení řešeny. Skutečnost, že ve věci řešené městským soudem nebyly rozměry zpracovávaných trubek dostačující pro ropovody, neprokazuje, že tomu bylo stejně i v nyní řešené věci.

[23] Krajský soud tak uzavřel, že žalovaný v řízení v dostatečném rozsahu prokázal, že společnosti Maxim Tubes a Krystal Steel dovážely do Indie za tepla dokončené trubky sazebního zařazení 7304 11, které splňovaly normu ASTM A312. Žalobkyně neprokázala, že by se jednalo o jakékoliv zboží položky 7304 49, resp. že by právě jí dodané trubky byly vyrobeny právě ze zboží spadajícího do položky 7304 49.

[24] K námitce rozporu s nařízením o ukončení šetření krajský soud ve shodě s žalovaným konstatoval, že smyslem šetření EK bylo prověřit, zda v Indii nedochází k činnostem, které obcházejí platná antidumpingová pravidla ve smyslu čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036, o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní antidumpingové nařízení“). Konstatování EK, že zpracování trubek v Indii je hospodářsky opodstatněné, znamená jen to, že tento postup je dostatečný k tomu, aby nebyl považován za obcházení antidumpingových pravidel. To však nevylučuje aplikaci pravidel pro určení původu. Tvrzení v odst. 33 odůvodnění nařízení o ukončení šetření, podle něhož tváření za studena podstatně pozměňuje výrobek a nevratně mění jeho základní vlastnosti, rozhodně neznamená, že by se jednalo o podstatné zpracování ve smyslu čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu. Závěr žalovaného, že z nařízení o ukončení šetření nelze činit žádné závěry stran původu dovezených trubek, považoval krajský soud za správný.

[25] K dalšímu okruhu námitek k rozporu původního a nového celního kodexu krajský soud obecně připomněl, že k samotné změně původu byl nutný tzv. tarifní skok, případně přepracování dutých profilů položky 7304 49, a to jak za účinnosti nového celního kodexu, tak původního celního kodexu. K tomu dle napadeného rozhodnutí nedošlo.

[26] Krajský soud s ohledem na to, že v rozsudku ve věci *Stappert* SDEU dovodil neplatnost základního pravidla obsaženého v prováděcím nařízení platného pro zboží podpoložky 7304 41 pro rozpor s čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu, a to v rozsahu, v němž vylučuje, aby vliv na původ zboží mělo opracování trub a trubek podpoložky 7304 49 za studena, jehož výsledkem jsou trouby a trubky spadající do podpoložky 7304 41, v obdobné věci usnesením ze dne 23. 1. 2024, č. j. 60 Af 13/2021-184, přerušil řízení a požádal SDEU o rozhodnutí o předběžné otázce: „*Je platné základní pravidlo určování původu uvedené u položky 7304 41 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží stanovené v příloze 22-01 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 v rozsahu, v němž vylučuje, že pro změnu původu za tepla dokončených trubek položky 7304 11 splňujících normu ASTM A312 je dostačující jejich zpracování za studena (úběrem za studena)?*” Podstata předběžné otázky tkvěla v přenositelnosti závěrů rozsudku *Stappert* i na trubky položky 7304 11.

[27] SDEU o položené předběžné otázce rozhodl rozsudkem ze dne 2. 10. 2025 ve věci C-86/24, *CS STEEL*; potvrdil závěr, že změna zboží důsledkem zpracování či opracování za studena z výrobku položky 7304 11 na výrobek položky 7304 41, při kterém nedošlo k tzv. tarifnímu skoku (tedy změně daného čísla), není dostačující pro to, aby zboží nabylo původ tam, kde k takovému zpracování/opracování došlo. Nic na tom nemění ani skutečnost, že se tímto opracováním nevratně změnily základní vlastnosti výrobku. Takový závěr není v rozporu s rozsudkem *Stappert*, protože zde SDEU posuzoval změny odlišného zboží.

[28] Krajský soud s ohledem na uvedené konstatoval, že zpracování za studena provedené v Indii (konkrétně válcování, moření, pasivace, žíhání v peci, narovnávání a řezání) nebylo dostatečné pro změnu původu trubek. SDEU potvrdil, že zpracování za studena je dokončovací úpravou a zcela běžným postupem výroby trubek, které byly nadále použitelné pro vedení ropy, a z hlediska pravidel původu nedošlo k zásadní změně výrobku. Vzhledem k jednoznačnosti závěrů SDEU ve věci *CS STEEL* tak soud neshledal potřebu pokládat SDEU další předběžnou otázku.

[29] K otázce aplikované sazby antidumpingového cla krajský soud uvedl, že z obou nařízení o antidumpingovém clu vyplývá, že sazby cla se pohybují v rozmezí od 48,3 % do 71,9 % pro jednotlivě vyjmenované společnosti, se sazbou zbytkového cla ve výši 71,9 %. Uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla stanovených pro společnosti je podmíněno povinností předložit celním orgánům členských států platnou obchodní fakturu ve znění upraveném těmito právními předpisy. To se v daném případě nestalo, žalobkyně takovou fakturu nedoložila, uplatnění sazby cla 71,9 % proto krajský soud shledal jako oprávněné.

[30] K aplikaci 10leté prekluzivní lhůty krajský soud konstatoval, že pro prodloužení prekluzivní lhůty nebylo nutné, aby žalovaný prováděl dokazování ohledně jednotlivých prvků skutkových podstat trestných činů, které mohly být vystavením nepravdivého prohlášení o původu a jeho následným uplatněním spáchány; to náleží do pravomoci orgánů činných v trestním řízení. S ohledem na dikci nového a původního celního kodexu a judikaturu NSS vycházející z judikatury SDEU není relevantní, že ve věci nedošlo k zahájení trestního stíhání.

[31] V **kasací stížnosti** žalobkyně (dále „stěžovatelka“), předeslala, že podala poněkud obsáhlejší žalobu, kterou následně ještě doplňovala s ohledem na vývoj doměřování antidumpingových cel v ostatních členských státech EU a také s ohledem na výsledky řízení o předběžných otázkách před SDEU. Tím, že některé dílčí skutkové a právní otázky přestaly být relevantní již v průběhu řízení o správní žalobě, a ve vztahu k některým stěžovatelka akceptuje jejich posouzení krajským soudem, předložila kasacímu soudu dále jen ty okruhy skutkových a právních námitek, které i nadále považuje za relevantní.

[32] Za rozhodnou otázku v posuzovaném případě považuje stěžovatelka určení nepreferenčního původu zboží u bezešvých trubek z nerezavějící oceli, které dovážela v letech 2016 až 2018. Krajský soud dle stěžovatelky nesprávně posoudil a) otázku sazebního zařazení vstupního materiálu; b) důkazní břemeno k prokazování indického/čínského původu dovezeného zboží. Soud dále nesprávně aplikoval c) právní předpisy a judikaturu

pokračování

SDEU ve vztahu ke změně preferenčního původu zboží; d) právní předpisy ve vztahu k právu oznámit údajný celní dluh na antidumpingovém clu.

[33] Stěžovatelka především nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že žalovaný v celním řízení prokázal jakékoliv sazební zařazení vstupních materiálů pro přepracování v Indii, natož aby prokázal, že tyto vstupní materiály spadají do položky 7304 11. Stěžovatelka znovu opakuje, že správní orgány po celou dobu celního řízení netvrdily, že by společnosti Maxim Tubes nebo Krystal Steel vyrobily stěžovatelkou dovezené trubky z trubek pro ropovody a plynovody. Otázka sazebního zařazení vstupního materiálu totiž nebyla během celního řízení podstatná, což ostatně sám žalovaný uvedl v rámci ústního jednání u krajského soudu a totéž opakovaně uváděl i v napadeném rozhodnutí (str. 56, 66, 68, 87, 101). Údajné skutkové zjištění, že vstupními materiály pro přepracování v Indii na výrobky – trubky položky 7304 41, byly trubky položky 7304 11, tj. trubky pro ropovody a plynovody, žalovaný poprvé uplatnil až v rámci vyjádření k žalobě, v reakci na rozsudek SDEU ve *Stappert*, tedy více než rok a půl po vydání napadeného rozhodnutí. V doplnění vyjádření pak žalovaný připustil, že vstupními materiály mohly být trubky položky 7304 49, nicméně jelikož se nejednalo o duté profily, i tak k doměření antidumpingového cla celní orgány přistoupily.

[34] Stěžovatelka opětovně poukazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2024, č. j. 18 Af 17/2021-212, kdy žalovaný taktéž až v řízení před správním soudem přispěchal se skutkovým zjištěním, které však nemělo oporu v celním řízení. Městský soud takový procesní postup rázně odmítl. Přestože stěžovatelka v řízení před krajským soudem namítala, že v její věci došlo k totožné procesní situaci jako v odkazovaném řízení před městským soudem, krajský soud se s touto argumentací vypořádal velmi stručně, když uvedl, že odkazované rozhodnutí městského soudu není pro věc stěžovatelky použitelné, protože v dané věci bylo prokázáno, že došlo ke zpracování čínských trubek sazebního zařazení 7304 49, tj. nikoliv 7304 11 jako v nyní řešené věci. V tomto postupu tkví dle stěžovatelky zásadní pochybení, neboť byl to poprvé právě až krajský soud, který učinil skutkové zjištění, že vstupním materiálem pro přepracování na trubky, dovezené stěžovatelkou, byly trubky sazebního zařazení 7304 11. Krajský soud se fakticky pasoval do role správního orgánu a zcela tak vybočil z mezí přezkumu v rámci správního soudnictví. V této souvislosti stěžovatelka odkazuje rovněž na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 8. 2024, č. j. 16 Af 18/2021-150, který stojí de facto na totožném skutkovém základě jako věc stěžovatelky a potvrzuje správnost její argumentace. Pokud celní orgány nezjistily úplně skutkový stav nebo nesprávně aplikovaly právní předpisy, tato pochybení nelze přikládat k tíži stěžovatelky. Pokud skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, vzniká soudu dle § 76 odst. 1 s. ř. s. důvod pro zrušení žalovaného rozhodnutí pro vady řízení, a to i bez jednání.

[35] Další okruh stěžovatelčiných námitek směřuje k důkaznímu břemenu stran prokazování indického/čínského původu dovezeného zboží. Stěžovatelka setrvává na stanovisku, že jak závěrečná zpráva OLAF, tak vyjádření indických výrobců Maxim Tubes (ze dne 15. 4. 2019 a 13. 8. 2019 a Krystal Steel (ze dne 15. 3. 2019) jsou důkazy natolik obecné, že na jejich základě nemohly celní orgány nabýt konkrétní pochybnosti o původu zboží, které dovážela stěžovatelka, a proto ani nemohou způsobit přesun důkazního břemene na stěžovatelku. Ani jeden z dokumentů se totiž nevyjadřuje ke konkrétním dovozům a nevyplývá z nich tedy jakákoliv konkrétní souvislost jednotlivých zásilek

dovezených z Číny do Indie společnostmi Maxim Tubes a Krystal Steel se zásilkami dovezenými stěžovatelkou z Indie do EU. Jedinou souvislostí, kterou mezi dovozy z Číny do Indie a z Indie do EU lze na podkladě těchto důkazů dovodit, je toliko souvislost časová.

[36] Stěžovatelka poukazuje na celkovou vnitřní rozpornost argumentace celních orgánů, podle nichž ztotožnění jednotlivých zásilek na jednu stranu není možné (s tím se ztotožňuje i krajský soud v odst. 35), přesto ke ztotožnění opakovaně stěžovatelku vyzývají a současně mají detailní znalost o listinách, pomocí nichž zřejmě lze ztotožnění provést. Stěžovatelka tedy nadále trvá na tom, že závěrečná zpráva úřadu OLAF spolu s vyjádřeními indických výrobců a argumentací celních orgánů nemohly náležitě zpochybnit správnost celních prohlášení stěžovatelky a způsobit tak na ni přesun důkazního břemene. Existuje-li v rámci doměřovacího řízení možnost, aby daňový subjekt mohl unést důkazní břemeno, má být úkolem celních orgánů, s ohledem na zájem na řádném a zákonném stanovení celní povinnosti při vědomí cíle správy daní, umožnit daňovému subjektu unést důkazní břemeno ohledně prokázání zákonnosti celního prohlášení. Proto mají celní orgány formulovat své pochybnosti o postupu daňového subjektu (zde o zákonnosti celního prohlášení) tím způsobem, aby daňovému subjektu v reakci na jejich výzvu reálně umožnily unést důkazní břemeno, tedy aby daňový subjekt reálně věděl, které skutečnosti má prokazovat a co má v řízení před celními orgány prokazovat. Cílem procesního postupu celních orgánů nemá být to, že „nachytají“ daňový subjekt na tom, že jej nechají prokazovat něco, co z jejich pohledu zjednodušeně řečeno ani nemá smysl.

[37] Stěžovatelka poukazuje na odůvodnění krajského soudu v odst. 52, kterým odmítl důkazní návrh stěžovatelky znaleckým posudkem předloženým dovozcem MUT Tubes s.r.o. v citované obdobné věci v řízení před městským soudem. Krajský soud potvrdil, že mu samotnému není známo, z jakých konkrétních trubek byly vyrobeny trubky dovezené stěžovatelkou a výslovně vyloučil relevanci takového důkazního prostředku, který s konkrétními dovozy stěžovatelkou souvisí toliko v osobě indického výrobce a v období, ve kterém se měly dovozy odehrát. Tímto argumentem krajský soud vyvrátil relevanci závěrečné zprávy úřadu OLAF a vyjádření indických výrobců. Neméně důležitým je pak i konstatování krajského soudu stran toho, že má za prokázané, že z Číny do Indie byly dováženy jak trubky položky 7304 11, tak položky 7304 49. Přepřacování trubek položky 7304 11 za studena na trubky položky 7304 41 totiž nemůže vést ke změně původu, zatímco přepřacování trubek položky 7304 49 za studena na trubky položky 7304 41 vést ke změně původu může.

[38] Stěžovatelka trvá na tom, že jediný způsob, jakým lze prokázat původ jí dovezených výrobků, je ztotožnění jednotlivých zásilek v obou člancích řetězce, tedy nejprve na cestě z Číny do Indie a následně z Indie do EU. Stěžovatelka zároveň trvá na tom, že toto ztotožnění měly primárně provést celní orgány – z poskytování součinnosti indických dovozců je zřejmé, že celním orgánům v případném ztotožnění nic nebránilo. Stěžovatelka poukazuje na související judikaturu, věnující se právě nedostatečné důkazní hodnotě zprávy úřadu OLAF, např. rozhodnutí rumunského odvolacího soudu ze dne 8. 6. 2022, č. 2357/105/2020 a rozsudek Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 30. 8. 2023, č. j. 10 Afs 100/2023-44.

[39] Stěžovatelka se neztotožňuje s aplikací právních předpisů a judikatury SDEU ve vztahu ke změně preferenčního původu zboží, zejména pak ve světle rozhodnutí SDEU ve

pokračování

věci *CS STEEL*. Podstatou tohoto rozhodnutí je, že SDEU neshledal důvody pro změnu pravidel původu ve vztahu k přepracování vstupních materiálů položky 7304 11 na materiály položky 7304 41. Přepracování vstupních materiálů položky 7304 11 na materiály položky 7304 41 tedy zásadně nevede ke změně původu zboží. Ve věci stěžovatelky dosud nebylo celními orgány učiněno skutkové zjištění o tom, že jí dovezené zboží z Indie bylo vyrobeno ze vstupních materiálů položky 7304 11, rozhodnutí SDEU tedy nelze na její věc aplikovat.

[40] SDEU konstatoval, že pokud v rámci přepracování jak vstupní materiál, tak výsledný produkt splňují totožnou technickou normu, tak za této situace nemůže tímto přepracováním docházet ke změně původu, neboť to svědčí o tom, že takové přepracování není natolik zásadní. Konkrétně ve věci stěžovatelky však došlo k tomu, že jí dovážené výrobky – bežešvé nerezové trubky tažené za studena položky 7304 41, splňovaly normu ASTM A213. Trubky splňující normu A213 jsou tzv. procesními trubkami, tj. že tyto trubky slouží výhradně k přenosu tepla - ohřevu/chlazení v tepelných výměnících a nemají tedy vůbec přepravní funkci; z důvodu odlišných rozměrových definic je ani nelze spojovat do potrubního systému. Uvedenou argumentaci stěžovatelka doplnila do řízení před krajským soudem právě v reakci na vydání rozsudku SDEU ve věci *CS STEEL*. Krajský soud však tuto argumentaci označil za irelevantní, neboť má za to, že vlastnosti trubek splňujících normu ASTM A312 a normu ASTM A213 nejsou zcela rozdílné. Na základě toho krajský soud dovodil, že nedošlo k zásadní změně výrobku, neboť jeho přepracování v Indii nevyústilo ve vytvoření trubek se specifickými vlastnostmi nebo složením, které tyto výrobky před přepracováním neměly. Tím, že krajský soud ze závěrů rozsudku SDEU ve věci *CS STEEL* dovodil, že pokud vstupní materiály splňují technickou normu, tak jejich přepracování na trubky splňující jinou technickou normu nemůže představovat zásadní změnu výrobku, nýbrž jde o pouhé vylepšení vlastností výrobku, který již sám o sobě dosahoval vysokých kvalit, dopustil se dle stěžovatelky příliš extenzivního výkladu.

[41] Stěžovatelka nesouhlasí ani s odůvodněním krajského soudu ve vztahu k aplikaci prodloužené prekluzivní lhůty pro oznámení celního dluhu, neboť výklad krajského soudu nepřipustně zasahuje do jejích práv, a to včetně těch chráněných na ústavní úrovni. Celní úřad stěžovatelce při zahájení kontroly zboží po propuštění dne 29. 8. 2019 nesdělil, jaké konkrétní podezření na spáchání trestného činu má být důvodem pro prolomení tříleté prekluzivní lhůty pro doměření celní povinnosti, a z jakých konkrétních důvodů má být aplikována 10letá prekluzivní lhůta. Stěžovatelce bylo toliko sděleno, že celní úřad bude postupovat podle § 265 původního celního zákona ve spojení s čl. 221 odst. 4 prováděcího nařízení k původnímu celnímu kodexu, u celních prohlášení přijatých do 1. 5. 2016, resp. podle § 23 nového celního zákona, ve spojení s 103 odst. 2 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu, u celních prohlášení přijatých po 1. 5. 2016.

[42] Sám krajský soud potvrdil, že celní úřad byl co do sdělení důvodů nanejvýš skoupý a jeho pochybení napravil žalovaný v odvolacím řízení. S tímto závěrem stěžovatelka nesouhlasí. Je klíčové, aby důvody pro prolomení obecné lhůty byly jasně formulovány již v rámci kontroly, neboť od toho se odvíjí samotný předmět kontroly a možnost stěžovatelky efektivně uplatňovat svá procesní práva. Pokud se pak žalovaný dodatečně zabýval důvody pro aplikaci prodloužené prekluzivní lhůty, měl dle názoru stěžovatelky náležitě zohlednit, že v případě stěžovatelky tehdy nebyly vyšetřujícím celním orgánem shledány skutečnosti pro zahájení trestního stíhání. Opačný výklad, resp. výklad provedený žalovaným a krajským soudem, znamená naprostou zbytnost tříleté prekluzivní lhůty,

neboť prostřednictvím argumentace žalovaného lze *de facto* v každém případě vzniku celního dluhu uvažovat o podezření na protiprávní jednání a aplikace prodloužené prekluzivní lhůty by tak byla ponechána výlučně na vůli celních orgánů. Takový stav je však dle stěžovatelky nepřijatelný, v přímém rozporu s legitimním očekáváním stěžovatelky a principem *in dubio mitius*, který vyžaduje, aby při více možných výkladech práva byl zvolen ten, který méně zasahuje do práv jednotlivce (zde zachování základní tříleté lhůty). Z výše uvedených důvodů tak stěžovatelka považuje prolomení tříleté prekluzivní lhůty ve své věci za nezákonné.

[43] Závěrem stěžovatelka Nejvyššímu správnímu soudu navrhuje, aby SDEU položil následující předběžné otázky: „*Má být čl. 103 odst. 2 nařízení (EU) č. 952/2013 vykládán v tom smyslu, že celní orgány mohou sdělit částku cla po uplynutí základní tříleté lhůty pouze tehdy, pokud je prokázáno, že celní dluh vznikl v důsledku jednání naplňujícího skutkovou podstatu trestného činu podle vnitrostátního práva směřujícího úmyslně ke zkrácení cla, anebo postačuje, že měly celní orgány podezření na spáchání trestného činu, aniž by bylo vyžadováno zjištění naplnění všech znaků trestného činu?*“ Podle stěžovatelky otázka interpretace a aplikace čl. 103 odst. 2 nového celního kodexu není v rámci Evropské unie jednotná.

[44] Na citované judikatuře a odborné literatuře stěžovatelka ilustruje, že zatímco v České republice postačuje k prodloužení prekluzivní lhůty úvaha založená na podezření o spáchání jakéhokoliv trestného činu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2019, č. j. 4 Afs 152/2019-52), v Německu je nutné prokázat (byť se tak stane v daňovém řízení) naplnění všech znaků trestného činu zkrácení. Přestože SDEU řešil výklad předchozího čl. 221 odst. 4 původního celního kodexu (obsahově shodného s čl. 103 odst. 2 nového celního kodexu) ve věcech jako C-273/90 (*Meico-Fell*) nebo C-124/08 (*Snaauwaert*), nevyslovil se výslovně k tomu, jaký závěr o trestněprávním jednání musí celní orgán učinit, tj. zda postačuje podezření, nebo je nutno prokázat naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu, a zda musí prokázat trestněprávní jednání zkracující daňové povinnosti. Jestliže neexistuje jasná judikatura SDEU k výkladu čl. 103 odst. 2 nového celního kodexu co do intenzity prokázání existence trestněprávního skutku a vazby tohoto skutku na zkrácení daňové povinnosti a dochází k rozdílnému výkladu téhož ustanovení v jednotlivých členských státech, není splněna podmínka *acte clair*, ani *acte éclairé* podle judikatury ve věci CILFIT, 283/81 a podle názoru stěžovatelky je namístě, aby Nejvyšší správní soud předložil Soudnímu dvoru Evropské unie podle čl. 267 SFEU předběžnou otázku.

[45] S ohledem na uvedené stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[46] Žalovaný ve **vyjádření ke kasační stížnosti** navrhl, aby ji Nejvyšší správní soud zamítl, neboť se plně ztotožňuje s právním posouzením věci, které provedl krajský soud. Žalovaný shrnuje, že v řízení před celními orgány bylo na základě závěrečné zprávy OLAF s přílohami, včetně vyjádření indických výrobců a povolení indické vlády, zcela jednoznačně a bez důvodných pochybností prokázáno, že stěžovatelka dovezla z Indie trubky položky 7304 41 s konečnou úpravou za studena s nesprávně deklarovaným indickým původem (s nulovou sazbou cla). Tyto trubky byly v Indii vyrobeny v převážné většině indickým výrobcem/vývozcem s označením Maxim Tubes studeným tvářením ze standardizovaných (ASTM A312) čínských trubek dovezených do Indie z Číny pod položkou 7304 11. Stejným

pokračování

způsobem byly vyrobeny zbývající trubky indickým výrobcem/vývozcem s označením Krystal Steel.

[47] Žalovaný připomněl, že celní orgány rozhodovaly ve věci v době, kdy základní pravidlo nepreferenčního původu nebylo nijak dotčeno rozhodováním SDEU. Žalovaný se proto v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval především tím, zda čínské trubky přepracované v Indii na výrobky položky 7304 41 dovezené do tuzemska, byly dutými profily 7304 49 nebo naopak trubkami (výrobky odlišného tvaru), bez ohledu na konkrétní položku, do které spadaly. Žalovaný se skutečně věcně nezabýval tím, zda byly trubky v okamžiku dovozu z Číny do Indie použitelné pro ropovody nebo plynovody, jaké byly jejich objektivní vlastnosti a zda byly oprávněně před indickými orgány deklarovány pod položkou 7304 11; nebylo to pro zjištění rozhodných skutečností nutné.

[48] Rozsudek SDEU ve věci *Stappert*, vydaný více než rok po podání žaloby v dané věci, postavil pro účely určení původu na stejnou úroveň přepracování trubkových polotovarů (meziproduktů) položky 7304 49 i dutých profilů položky 7304 49 na trubky či duté profily položky 7304 41, a to bez bližšího odůvodnění, zda tyto závěry dopadají i na pokročileji zpracované, např. standardizované trubky položky 7304 49 či jiných položek. Tuzemské správní soudy změnu pravidel tímto rozsudkem vyložily tak, že změna jakýchkoliv produktů (dutých profilů, dokončených i nedokončených trubek) položky 7304 49 na trubky 7304 41 vede ke změně původu. Za tohoto právního stavu byly vydány stěžovatelkou citované rozsudky městského soudu (č. j. 18 Af 17/2021-212) a Krajského soudu v Ústí nad Labem (č. j. 16 Af 18/2021-150), stejně jako rozsudky NSS ze dne 27. 9. 2023, č. j. 4 Afs 119/2023-48, a ze dne 11. 1. 2022, č. j. 10 Afs 41/2022-148.

[49] Rozsudkem SDEU ve věci *CS STEEL* došlo k další korekci a upřesnění pravidel nepreferenčního původu. SDEU jednoznačně uzavřel, že čínské trubky položky odpovídající standardu ASTM A312 dovezené z Číny do Indie pod položkou 7304 11 a zde přepracované tvářením za studena (úběrem za studena) na trubky položky 7304 41 indický původ nezískaly. Takové zpracování je pro změnu původu nedostatečné, a právě takto vyrobené trubky (v převážné většině zásilek stejným výrobcem a na stejném výrobním zařízení jako v případě *CS STEEL*) dovezla i stěžovatelka. Zásadním důvodem pro rozhodnutí SDEU byla právě ta skutečnost, že na rozdíl od věci *Stappert* byly v Indii za studena zpracovávány mnohem pokročileji zpracované čínské trubky, které již odpovídaly standardu ASTM A312. Soulad s normou ASTM A312 dle SDEU vypovídal o tom, že tyto výrobky již byly konečnými výrobky, které nemohly být předmětem podstatného hospodářsky odůvodněného zpracování vedoucího ke změně původu.

[50] Žalovaný má za to, že právní posouzení odpovídá závěrům SDEU, a napadený rozsudek je zcela v souladu s řadou dalších jím citovaných rozsudků městského soudu a rozsudku NSS (rozsudek ze dne 27. 11. 2025, č. j. 2 Afs 25/2024-42). Všechna uvedená řízení vedená městským soudem i řízení před NSS byla, stejně jako nyní projednávaný případ, přerušena do vydání rozsudku SDEU ve věci *CS STEEL*.

[51] K rozložení důkazního břemene žalovaný uvedl, že ve výzvách k uplatnění práva vždy podrobně popsal zjištěné skutečnosti i prameny učiněných zjištění a umožnil stěžovatelce, aby se ke zjištěným skutečnostem a důkazům, které je prokazují, vyjádřila. Pokud stěžovatelka v průběhu řízení před žalovaným nijak nebrojila proti závěrům

žalovaného o dovozu trubek položky 7304 11 z Číny do Indie, viz výzvy žalovaného ze dne 12. 3. 2021 (str. 4, 14, 15, 18 a 23) a ze dne 17. 1. 2022 (str. 7, 8, 17 a 21), pak žalovaný neměl důvod ještě podrobněji tyto závěry vyplývající ze zprávy OLAF, z povolení indických orgánů a z vyjádření indických výrobců odůvodňovat. Stěžovatelka od počátku tvrdila, že dovezené trubky byly vyrobeny z dutých profilů položky 7304 49; toto své tvrzení však nikdy neprokázala.

[52] K argumentaci stěžovatelky technickými normami žalovaný doplnil, že přizpůsobení zboží přísnější technické normě nevede dle přímo závazných pravidel původu ke změně původu. Jestliže je pro změnu původu jakýchkoliv trubek třeba změny tarifního čísla (tzn. tepelné výroby z plných tyčí nebo ingotů za teplot blížících se teplotě tavení oceli), pak prostá studená přeměna standardizované trubky na přísněji standardizovanou trubku téhož chemického složení ke změně původu vést nemůže.

[53] Namítá-li stěžovatelka prolomení lhůty pro oznámení cla, pak v okamžiku zahájení kontroly k prolomení žádné lhůty nedošlo. Čl. 103 odst. 1 nového celního kodexu stanoví základní tříletou lhůtu, ve které lze dlužníkovi sdělit clo a za jakých podmínek je možné tuto lhůtu prodloužit. Samotné zahájení kontroly po propuštění zboží, tedy samotné prověřování skutečnosti, zda vůbec bude nutné sdělit dlužníkovi clo a v jaké výši, žádnému časovému omezení přímo nepodléhá. Základní lhůtu pro oznámení cla prolomil celní úřad až tím, že vydal prvoinstanční rozhodnutí a doručil je stěžovateli, a to dříve, než bylo prověřování trestného činu na základě oznámení celního úřadu ukončeno. Prolomení lhůty není podmíněno tím, aby příslušné orgány trestní stíhání skutečně zahájily a konkrétní osoba byla za spáchání trestného činu odsouzena. O tom, že se skutek způsobilý vyvolat trestní řízení, který byl oporou k prolomení základní tříleté lhůty, stal a že jeho následkem byl únik na cle svědčí již ten prostý fakt, že došlo na základě popsanych skutečností k doměření antidumpingového cla. Kdyby se popisovaný skutek nestal a jeho následkem by nebyl únik na cle ve výši přesahující 44 mil. Kč, nebylo by co doměřovat.

[54] Závěrem k návrhu stěžovatelky na položení předběžné otázky SDEU žalovaný poznamenává, že otázka prolomení lhůty ve smyslu čl. 103 odst. 2 nového celního kodexu byla dostatečně objasněna např. rozsudky SDEU C-273/90, *Meico-Fell*, C-62/06 *ZF Zefeser* a C-124/08, *Snaauwaert*, které se sice vztahovaly ke starší právní úpravě, nicméně dopadají i na současnou právní úpravu. Trestným činem, který v souvislosti s čl. 103 odst. 2 nového celního kodexu přichází v úvahu, není pouze krácení daně, poplatku a podobné povinné platby, jak zní návrh předběžné otázky, ale také např. podvod a případně i další trestné činy vymezené tuzemskou právní úpravou. Jedná se výlučně o správní úvahu orgánů odpovědných za výběr cla pro účely nápravy věci tak, aby bylo vybráno clo v zákonné výši, tzn. o existenci podezření na spáchání trestného činu.

[55] **Nejvyšší správní soud** přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku krajského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatelka byla účastnicí řízení, z něhož napadený rozsudek krajského soudu vzešel (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupená advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k následujícímu závěru.

pokračování

[56] Kasační stížnost není důvodná.

[57] Nejvyšší správní soud předesílá, že stěžovatelka ve své kasační stížnosti, i přes její obsáhlost, nespécifikovala, z jakého zákonem přepokládaného důvodu ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost podává. S ohledem na dispoziční zásadu není úkolem kasačního soudu, aby za stěžovatelku domýšlel, v čem je napadené rozhodnutí nesprávné; takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu (viz např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Z obsahu kasační stížnosti lze nicméně dovodit, že stěžovatelka vytýká krajskému soudu, že dovodil nová skutková zjištění nad rámec zjištění celních orgánů, a dále nezákonnost rozhodnutí krajského soudu spočívající v nesprávné aplikaci právních předpisů a judikatury ve vztahu ke změně preferenčního původu zboží a k právu oznámit údajný celní dluh na antidumpingovém clu. Stěžovatelka tedy zřejmě napadá rozsudek krajského soudu z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, a dále z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tedy z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

[58] Nejprve se proto Nejvyšší správní soud zabýval stěžovatelčinou námitkou nepřezkoumatelnosti, neboť nepřezkoumatelnost představuje závažnou vadu rozhodnutí, která znemožňuje jeho věcný přezkum a k níž zdejší soud přihlíží i bez námítky. Nejvyšší správní soud se otázkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí ve své judikatuře již mnohokrát zabýval. Nepřezkoumatelnost může být způsobena buďto nedostatkem důvodů, o které je rozhodnutí opřeno, anebo nesrozumitelností. Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak měl krajský soud rozhodnout, resp., jak podrobně by mu měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje, aby ho přezkoumal (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, a ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35; všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[59] V posuzovaném případě však kasační soud shledal, že krajský soud všechny žalobní námitky srozumitelně a přezkoumatelně vypořádal, aniž by kteroukoliv opomenul. Krajský soud se dostatečným a vyčerpávajícím způsobem zabýval předmětem sporu. Poukázal přitom na odpovídající judikaturu SDEU a objasnil, z jakého důvodu je rozsudek ve věci *CS STEEL*, kterým došlo k další korekci a upřesnění pravidel nepreferenčního původu, na posuzovanou věc přílehlavý. Argumentace krajského soudu je řádně a logicky odůvodněna, přičemž jeho závěry mají oporu jak ve spisovém materiálu, tak v platné právní úpravě. Namítá-li stěžovatelka, že nemůže souhlasit se závěrem krajského soudu o tom, že žalovaný v celním řízení prokázal jakékoliv sazební zařazení vstupních materiálů pro přepracování v Indii, natož aby prokázal, že tyto vstupní materiály spadají do položky 7304 11, pak jí Nejvyšší správní soud musí oponovat.

[60] Krajský soud vycházel výhradně z obsahu správního spisu s tím, že závěrečná zpráva OLAF obsahuje jasné, určité a konkrétní informace. Oba indičtí vývozci, Maxim Tubes a Krystal Steel, dováželi trubky z ČLR pod položkou 7304 11 odpovídající standardu ASTM A312 a operacemi za studena je přepracovávali na trubky jiných rozměrů. Tyto skutečnosti

oba indičtí vývozci i výslovně potvrdili, avšak dovodili jiné právní závěry. Uvedené zjištění bylo zcela zásadním během celého řízení před celními orgány, žalovaný se k němu opakovaně vyjadřuje v napadeném rozhodnutí, mj. v reakci na odvolací námitky stěžovatelky (např. str. 30, 32, 33, 34 ad.), Nejvyššímu správnímu soudu proto není zcela jasné, z jakého důvodu nyní stěžovatelka namítá, že rozsudek krajského soudu dovedl nová skutková zjištění stran charakteru vstupních materiálů, která neučinily ani celní orgány.

[61] Závěry žalovaného o dovozu trubek položky 7304 11 z Číny do Indie se krajský soud zabýval podrobněji na základě nově uplatněné argumentace v žalobě reagující na rozsudek SDEU ve věci *Stappert*. Na tuto nově uplatněnou argumentaci krajský soud byl povinen reagovat, v opačném případě by svůj rozsudek zatížil nepřezkoumatelností. Stěžovatelka nemůže krajskému soudu důvodně vytýkat, že svou argumentaci vystavěl na nových důvodech, protože žalovaný na tuto argumentaci (pro její neuplatnění) v napadeném správním rozhodnutí nemohl adekvátně reagovat, nýbrž tak mohl učinit až krajský soud. Krajský soud přitom mohl uplatněnou žalobní argumentaci vypořádat, neboť spisový materiál obsahoval relevantní podklady, na jejichž základě mohl posoudit, zda uvedené trubky měly sazební zařazení 7304 11, které splňovaly normu ASTM A312, či nikoli. Nejvyšší správní soud proto neshledal, že by krajský soud překročil rámec soudního přezkumu správního rozhodnutí. Nově vyřčené úvahy soudu (nad rámec rozhodnutí žalovaného) vycházely ze skutkových zjištění celních orgánů obsažených ve spise.

[62] Z uvedeného je zjevné, že napadený rozsudek *prima facie* nedostatek důvodů či nesrozumitelnost nevykazuje a Nejvyšší správní soud mohl přistoupit k věcnému hodnocení uplatněných námitek.

[63] Podstatou nyní souzené věci je otázka, zda stěžovatelkou dovezené trubky z nerezavějící oceli získaly jejich zpracováním v Indii nepreferenční původ a nevztahuje se na ně antidumpingové clo, anebo zda trubky i přes určitou míru zpracování zůstávají původu čínského a vztahuje se na ně antidumpingové clo.

[64] Mezi stranami přitom není sporu o tom, že stěžovatelka dovezla na území České republiky trubky pod tarifním označením 7304 41. Není sporu ani o tom, že stěžovatelce tyto trubky poskytly společnosti Maxim Tubes a Krystal Steel, a jak plyne z výše uvedeného, uvedené trubky měly sazební zařazení 7304 11 a splňovaly normu ASTM A312.

[65] Podle čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu (dále jen „celní kodex“) zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.

[66] Podle čl. 62 celního kodexu Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60.

pokračování

[67] Podle čl. 32 nařízení Komise (EU) 2015/2446 ze dne 28. 07. 2015, kterým se doplňuje celní kodex (dále též „nařízení DA“) se má za to, že u zboží uvedeného na seznamu v příloze 22-01 došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno.

[68] Z kapitoly 73 přílohy 22-01 nařízení DA plyne, že se země původu stanoví dle základních pravidel. U položky 7304 41 (tj. u položky, kterou dovezla stěžovatelka do ČR) je uvedeno základní pravidlo, že zboží *Trouby, trubky a duté profily, bezešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena)* nabude zemi původu CTH nebo změnou dutých profilů položky 7304 49. Zkratka CTH přitom dle glosáře přílohy 22-01 znamená změnu daného čísla přesunutím z jakéhokoli jiného čísla.

[69] Vysvětlivka k číslu 7304 HS uvádí:

Trouby, trubky a duté profily tohoto čísla lze získat různými postupy:

[...]

B) Tváření za tepla formou protlačování v lisu za použití skla (proces UgineSéjournet), nebo jiného maziva, z kulatiny. Tento postup zahrnuje následující operace: vrtání, případně rozšiřování a tváření.

Po výše popsání operací následují dokončovací úpravy:

– buď za tepla: v tomto případě surová trubka po opětovném zahřátí prochází kalibrační stolicí, případně protahovací stolicí a poté rovnací stolicí;
– nebo za studena na trnu tažením na stolicí, nebo válcováním na poutnické stolicí (procesy Mannesmann nebo Megaval). Tyto procesy umožňují získat z trubek válcovaných nebo tažených za tepla, které se používají jako polotovary, trubky o menším průměru a tloušťce než při zpracování za tepla (je třeba poznamenat, že proces Transval umožňuje přímo získat tenké trubky), jakož i trubky s menšími odchylkami, co se týče průměru a tloušťky. Operace za studena rovněž umožňují dosáhnout různé stupně povrchové úpravy, zejména hladký povrch (trubky s nízkým stupněm drsnosti), který je požadován například pro pneumatické zdviháky a hydraulické válečky.

[70] Podle čl. 77 odst. 1 a odst. 2 celního kodexu celní dluh při dovozu vzniká v okamžiku, kdy je zboží, které není zbožím Unie a které podléhá dovoznímu clu, propuštěno do jednoho z těchto celních režimů: a) propuštění do volného oběhu, včetně propuštění podle ustanovení o konečném užití; b) dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

[71] Podle čl. 77 odst. 3: *dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastupování je dlužníkem také osoba, na jejíž účet je celní prohlášení činěno.*

[72] Podle čl. 85 odst. 1 celního kodexu *částka dovozního nebo vývozního cla se stanoví na základě pravidel pro výpočet cla, která se na dané zboží vztahovala v okamžiku, kdy celní dluh u tohoto zboží vznikl.*

[73] Podle čl. 1 odst. 1 nařízení o antidumpingovém clu 2 se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu *bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli (jiných než s připojeným příslušenstvím, vhodných pro vedení plynů nebo kapalin, pro použití v civilních letadlech), v současnosti kódů KN 7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, ex 7304 41 00, 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 a ex 7304 90 00 (kódy TARIC 7304 41 00 90, 7304 49 93 90, 7304 49 95 90, 7304 49 99 90 a 7304 90 00 91), pocházejících z Čínské lidové republiky.*

[74] Podle čl. 1 odst. 2 nařízení o antidumpingovém clu 2 se *sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, pro výrobek popsany v odstavci 1 a vyráběný níže uvedenými společnostmi, různí v závislosti na společnostech, od kterých trubky pocházejí, a pohybuje se v rozmezí od 48,3 % do 71,9 %*.

[75] V posuzované věci je klíčové, že trubky, které stěžovatelka dovezla do ČR pod tarifním označením 7304 41, dovážely společnosti Maxim Tubes a Krystal Steel z ČLR pod položkou 7304 11. Uvedené sazební zařazení přímo souvisí s tím, jaká judikatura SDEU na věc stěžovatelky dopadá.

[76] Zatímco stěžovatelka poukazuje na rozsudek SDEU ve věci *Stappert* a velkou část argumentace staví na závěrech tohoto rozhodnutí, žalovaný a krajský soud vycházejí při posouzení věci zejména z novějšího rozsudku SDEU ve věci *CS STEEL*.

[77] Soudní dvůr ve věci *Stappert* posuzoval situaci změny sazebního zařazení vyplývající ze zpracování trub a trubek spadajících do položky 7304 49 na bezešvé trubky a duté profily ze železa nebo oceli tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena) spadající do položky 7304 41 (bod 66 věci *Stappert*). Stejnou situaci posuzoval i Městský soud v Praze ve stěžovatelkou citovaném rozsudku č. j. 18 Af 17/2021-212, Krajský soud v Ústí nad Labem (č. j. 16 Af 18/2021-150) a NSS v rozsudku č. j. 4 Afs 119/2023-48, bod 40, i v rozsudku č. j. 10 Afs 41/2022-148, bod 33. Naproti tomu ve věci *CS STEEL* Soudní dvůr posuzoval zpracování trub a trubek položky 7304 11 za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 (bod 31 věci *CS STEEL*).

[78] Ve věci *Stappert* se SDEU zabýval platností základního pravidla pro určení původu zboží, které je stanoveno v nařízení DA pro zboží podpoložky HS 7304 41. SDEU v uvedené věci vyložil čl. 60 odst. 2 a čl. 62 celního kodexu a nařízení DA, a potvrdil přitom, že Komise sice disponuje určitým prostorem pro uvážení, pokud jde o stanovení podrobnějších pravidel určení původu konkrétního druhu zboží, ovšem přijatá pravidla nemohou být založena na zjevně nesprávném posouzení ve vztahu ke kritériím obsaženým v čl. 60 odst. 2 celního kodexu.

[79] Původ druhu zboží musí být v každém případě určen podle rozhodujícího kritéria, kterým je „poslední podstatné zpracování nebo opracování“ dotyčného zboží. Tento výraz musí být sám o sobě chápán tak, že odkazuje na fázi výroby, během níž toto zboží získá své určení, jakož i specifické vlastnosti a složení, které dosud nemělo a které nemají později projít významnými kvalitativními změnami (bod 54). SDEU zdůraznil, že přepracování zboží, v jehož důsledku nastane tzv. tarifní skok, svědčí o tom, že došlo k podstatnému zpracování či opracování zboží ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu. K tomu však může dojít i v případech, kdy v důsledku provedených operací nedochází k tzv. tarifnímu skoku.

[80] SDEU vyšel z toho, že základní pravidlo aplikující se na zboží podpoložky 7304 41 má dvě alternativy: pravidlo tzv. tarifního skoku je doplněno pravidlem, že změnu původu zboží zakládá i zpracování dutých profilů podpoložky 7304 49. Právě tato druhá alternativa základního pravidla vztahující se na duté profily podpoložky 7304 49 zakládá neodůvodněnou nerovnost. V důsledku ní se totiž jinak přistupuje k situaci, kdy dutý profil podpoložky 7304 41 vznikne úpravou za studena dutého profilu podpoložky 7304 49, a jinak k situaci, kdy trouba či trubka podpoložky 7304 41 vznikne úpravou za studena z jiné

pokračování

trouby či trubky podpoložky 7304 49, ačkoliv v obou situacích je povaha zpracovatelských operací obdobná a vlastnosti vstupního a výstupního zboží jsou odlišné. SDEU dovodil neplatnost základního pravidla obsaženého v nařízení DA platného pro zboží podpoložky 7304 41 pro rozpor s čl. 60 odst. 2 celního kodexu, a to v rozsahu, v němž vylučuje, aby vliv na původ zboží mělo opracování trub a trubek podpoložky 7304 49 za studena, jehož výsledkem jsou trouby a trubky spadající do podpoložky 7304 41. SDEU závěrem vysvětlil, že základní pravidlo pro určení původu, které se vztahuje na duté profily podpoložky 7304 49, musí být rozšířeno rovněž na trouby a trubky podpoložky 7304 41. Jinými slovy, z rozsudku ve věci *Stappert* vyplývá, že ke změně původu podpoložky 7304 41 dojde v zásadě buď změnou sazebního zařazení, nebo zpracováním za studena výrobku zařazeného do položky 7304 49.

[81] Jelikož podle pravidla určování původu zboží je takovému zboží, které je výsledkem zpracování výrobků spadajících do položky 7304 49 úběrem za studena, přiznán charakter zboží pocházejícího ze země, kde k těmto operacím došlo, zatímco v případě výrobků spadajících do položky 7304 11 takové zpracování tomuto zboží takový původ nepřiznává, usnesením ze dne 23. 1. 2024, č. j. 60 Af 13/2021-184 krajský soud ve skutkové obdobné věci přerušil řízení a požádal SDEU o rozhodnutí o předběžné otázce: „*Je platné základní pravidlo určování původu uvedené u položky 7304 41 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží stanovené v příloze 22-01 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 v rozsahu, v němž vylučuje, že pro změnu původu za tepla dokončených trubek položky 7304 11 splňujících normu ASTM A312 je dostačující jejich zpracování za studena (úběrem za studena)?*“. Odkázal přitom na rozhodnutí ve věci *Stappert*.

[82] SDEU v rozsudku ve věci *CS STEEL* připomněl, že zboží uvedené v položce 7304 11 je popsáno jako bezešvé trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody z nerezavějící oceli a zboží uvedené v položce 7304 41 je popsáno jako ostatní bezešvé trouby a trubky s kruhovým příčným průřezem z nerezavějící oceli a tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena). Soudní dvůr konstatoval, že trubky položky 7304 41, které byly získány přepracováním čínských trubek tarifní položky 7304 11, indický původ nezískaly. SDEU uzavřel, že pokud výchozí trubky splňují normu ASTM A312 a jsou již hotovým výrobkem, pak jejich zpracování za studena nepředstavuje „poslední podstatné zpracování“ ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu, a tudíž nemění původ výrobku.

[83] SDEU přitom vyšel z tvrzení Komise, podle níž „*soulad trub a trubek pocházejících z Číny dovezených do Indie a spadajících do položky 7304 11 HS s normou ASTM A312 dokládá, že tyto výrobky již byly konečnými výrobky, které nemohly být předmětem podstatného hospodářsky odůvodněného zpracování vedoucího ke změně původu*“ a „Komise rovněž v podstatě tvrdí, že zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, nevede k tomu, že by získaly určení a složení, které dosud neměly, jelikož posledními kvalitativními změnami prošly při zpracování za tepla, které vedlo k jejich zařazení do první položky. Podle ní totiž takové zpracování těchto trub a trubek za studena sice vede k nezvratným změnám těchto výrobků, především zmenšením jejich rozměrů, ale nebrání tomu, aby byly používány pro plynovody a ropovody a splňovaly normu ASTM A312, jak se shodují všichni zúčastnění, kteří předložili Soudnímu dvoru vyjádření. Komise uvádí, že se tím uvedené zpracování za studena liší od zpracování za studena v případě trubkových polotovarů, což jsou meziprodukty, kterých se týká

rozsudek ze dne 21. září 2023, *Stappert Deutschland* (C-210/22, EU:C:2023:693), a které spadají do položky 7304 49 HS.“ (pozn. zvýrazněno soudem).

[84] SDEU shrnul, „že *zpracování trub a trubek položky 7304 11 za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek.*“ Současně Soudní dvůr vyslovil, že rozdíl v zacházení, pokud jde o určení původu, mezi zpracováním trub a trubek položky 7304 11 za studena a zpracováním trub a trubek položky 7304 49 za studena, zavedený základním pravidlem, formulovaným v bodu 56 rozsudku *Stappert*, je objektivně odůvodněný.

[85] Na základě uvedeného je tak nutno rozlišit odlišné skutkové okolnosti, které mohou nastat. Podle rozsudku *Stappert* i přepracování trubek položky 7304 49 na trubky položky 7304 41 má za následek, že výsledné zboží má původ v zemi, kde došlo k opracování, které založilo tuto změnu tarifního zařazení. Pokud by tedy bylo opracování provedeno v Indii, nelze dle SDEU dospět k závěru, že měly trubky původ v ČLR a vztahuje se na ně antidumpingové clo. Podle rozsudku *CS STEEL* zpracování trub a trubek položky 7304 11 za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek.

[86] Krajský soud proto v případě stěžovatelkou dovezených trubek z nerezavějící oceli zcela správně konstatoval, že zpracování za studena provedené v Indii (konkrétně válcování, moření, pasivace, žihání v peci, narovnávání a řezání) nebylo dostatečné pro změnu původu trubek. Trubky již v ČLR splňovaly standard ASTM A312 a jejich zpracování v Indii již nepřineslo nic podstatného z hlediska pravidel pro určení původu zboží. Krajský soud v souladu s rozsudkem *CS STEEL* konstatoval, že ke změně původu bylo dle prováděcích nařízení k celním kodexům nutné, aby došlo ke zpracování zboží jiného čísla (např. ingotů), tj. k pravidlu tarifního skoku. Zpracování za studena trubek položky 7304 11 je nedostačující a jedná se tak o jinou skutkovou situaci než v případě rozsudku *Stappert*.

[87] Nejvyšší správní soud připomíná, že judikatura Soudního dvora je pro všechny státní orgány v členských státech závazná; národní exekutivy i jurisdikce jsou povinny ustanovení vnitrostátního práva vykládat eurokonformně.

[88] Směřuje-li podstatná část kasační argumentace stěžovatelky k přehodnocení závěrů o sazebním zařazení zboží přijatém v rozsudku SDEU ve věci *CS STEEL* a namítané rozpornosti v rozhodování před správními soudy, pak zdejší soud opakuje, že v případě stěžovatelkou citované judikatury správní soudy aplikovaly rozsudek SDEU ve věci *Stappert*. Vytýká-li stěžovatelka správním soudům, že v řadě věcí vyložily rozsudek ve věci *Stappert* způsobem, který jí vyhovoval, zatímco krajský soud v nyní posuzované věci posuzoval situaci podle rozsudku ve věci *CS STEEL*, je třeba zdůraznit, že se nejedná o projev svévole. Krajský soud totiž dospěl k odlišnému závěru na základě procesně korektního postupu, kdy za účelem objasnění výkladu práva EU položil předběžnou otázku SDEU.

[89] Nejvyššímu správnímu soudu nepřísluší zpochybňovat závěry SDEU vyslovené za účelem interpretace práva EU. Jak již uvedl NSS v bodě 59 rozsudku č. j. 10 Afs 134/2020-161, Soudní dvůr není pouhým poradním orgánem, ale nejvyšším

pokračování

unijním soudním orgánem, jehož výklad je NSS povinen respektovat (viz např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS). V podrobnostech NSS rovněž odkazuje na bod 21 rozsudku č. j. 10 Afs 98/2025-45.

[90] Příklad řešený Soudním dvorem ve věci *CS STEEL* je navíc věcně i právně totožný, neboť žalovaný a krajský soud i v nyní projednávané věci vycházely zejména z obsahu závěrečné zprávy OLAF dopadající na dovozy z let 2016 až 2018 a ze souvisejících vyjádření indických vývozců. Neexistoval tak důvod, aby krajský soud postupoval v nyní posuzovaném případě odlišně. Meritum věci spočívá v hodnocení dopadů přepracování standardizovaných čínských trubek dovážených do Indie pod položkou 7304 11 úběrem za studena v Indii na trubky položky 7304 41. Zpracování trubek v Indii sice mělo za následek nezvratné změny, avšak i po těchto změnách byly trubky stále použitelné pro vedení ropy či plynu, tj. nezměnila se podstata původního sazebního zařazení a původní určení a složení trubek. Trubky 7304 11 splňovaly normu ASTM A312 před i po zpracování za studena, rozsudek ve věci *Stappert* se tak na nynější věc nevztahoval.

[91] V tomto ohledu neobstojí ani námitky stěžovatelky stran rozložení důkazního břemene k prokazování indického původu dovezeného zboží. Podle stěžovatelky krajský soud pochybil, pokud neprovedl k důkazu navržený znalecký posudek, podle něhož konkrétní trubky spadaly do položky 7304 49. SDEU však v rozsudku *CS STEEL* odmítl argumenty krajského soudu vznesené v rámci předložené předběžné otázky s odkazem na tvrzení společnosti Maxim Tubes, že jí prováděné zpracování za studena má vliv na mez průtažnosti a pevnost v tahu (dopis Maxim Tubes ze dne 15. 4. 2019, str. 3, 4 a 5), i znalecký posudek č. 6/21 zpracovaný doc. Janovcem, ze kterého v obecné rovině vyplývá, že zpracováním za studena v Indii došlo k výraznému přetvoření rozměrů, struktury a vlastností původního materiálu, což měly dokázat materiálové analýzy – tvrdost, pevnost, mikrostruktura (str. 4 zmíněného posudku). SDEU odmítl rovněž odkaz soudu na preambuli nařízení o ukončení šetření, dle něhož zpracování za studena mění fyzikální, mechanické a metalurgické vlastnosti trubek. Odmítl-li SDEU tyto skutečnosti jako nedůvodné, nezbylo v nyní posuzované věci krajskému soudu, než je odmítnout rovněž a dospět k závěru, že stěžovatelkou dovezené trubky z Indie nezískaly nepreferenční indický původ a na jejich dovoz se vztahuje nařízení o antidumpingovém clu 2 a v souvislosti s tím i antidumpingové clo.

[92] Stěžovatelka s odkazem na odst. 32 rozsudku SDEU ve věci *CS STEEL* namítá, že její věc vykazuje specifickou okolnost, kterou se SDEU při posuzování předběžné otázky nezabýval, tj., že stěžovatelkou dovážené výrobky – bezešvé nerezové trubky tažené za studena položky 7304 41, splňovaly normu ASTM A213. Nejvyšší správní soud má však za to, že citovaný odstavec SDEU shrnuje úvahy Soudního dvora, že ani podstatná změna vlastností trubek zpracovaných za studena nevede ke změně původního určení a složení těchto trubek. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, porovnání specifikací materiálů SA-213 a SA-312 nepřináší žádné nové skutečnosti ve vztahu k tvrzenému indickému původu dovezeného zboží, neboť obě technické normy stanoví standardy a požadavky pro ocelové trubky, nikoliv pro duté profily. Trubky dokončené podle normy SA-213 musí splnit přísnější požadavky zejména na přesnost a kvalitu trubek než trubky dokončené podle normy SA-312. Mezi trubkami splňujícími normu ASTM A312 a ASTM A213 je rozdíl v kvalitě a přesnosti a jsou jinak technicky využitelné; pravidla původu však nevycházejí

z technických norem ani využitelnosti trubek, proto je takové opracování nedostatečné pro změnu původu (str. 68 a 73 napadeného rozhodnutí).

[93] V posuzované věci byly z ČLR do Indie dovezeny trubky sazebního zařazení 7304 11 vyhotovené procesem za tepla splňující normu ASTM A312, které byly poté postupem za studena zpracovány v Indii (válcování, moření, pasivaci, žíhání v peci, narovnávání a řezání) na trubky jiných rozměrů splňujících normu ASTM A213, které byly posléze sazebně zařazený do položky 7304 41. V případě společnosti Krystal Steel a trubek o průměru do 42 mm již byly trubky zpracovány postupem za studena v ČLR. Jak již bylo uvedeno výše, v odst. 28 rozsudku SDEU ve věci *CS STEEL* Soudní dvůr s odkazem na Komisi konstatoval, že „*zpracování trub a trubek položky 7304 11HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41HS, nevede k tomu, že by získaly určení a složení, které dosud neměly, jelikož posledními kvalitativními změnami prošly při zpracování za tepla, které vedlo k jejich zařazení do první položky a nebrání tomu, aby byly používány pro plynovody a ropovody a splňovaly normu ASTM A312.*“

[94] Stěžovatelka má pravdu v tom, že sám OLAF ve své závěrečné zprávě uvedl, že společnosti Krystal Steel a Maxim Tubes dovezly z ČLR také výrobky položky 7304 49. Položky 7304 41 a 7304 49 duté profily zahrnují, je však nutno dodat, že v období od roku 2015 do roku 2018 dovezla společnost Krystal Steel pouze 1 položku tohoto zboží (dne 21. 4. 2016), společnost Maxim Tubes dovezla pouze 149 položek tohoto zboží z celkových 12 484 (str. 34 napadeného rozhodnutí). V návaznosti na uvedené bylo dostatečně určité prokázáno, že v případě stěžovatelky stejně jako v rozsudku SDEU ve věci *CS STEEL* nedošlo k výrobě trubek z dutých profilů či trubkových polotovarů tarifního čísla 7304 49, ale z trubek 7304 11. Skutečnost, že dotčení indiští vývozci dováželi zboží z ČLR pod položkou 7304 11 na základě licence udělené indickou vládou, konečně výslovně tito vývozci i potvrdili (str. 34 napadeného rozhodnutí).

[95] Argumentuje-li stěžovatelka rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 18 Af 17/2021-212, pak tento není pro nyní posuzovanou věc relevantní, neboť řešil prokázané zpracování čínských trubek sazebního zařazení 7304 49, tj. nikoliv 7304 11 jako v nyní řešené věci. Rovněž odkazy stěžovatelky na rozsudek rumunského odvolacího soudu, italských soudů a odlišnosti německé právní úpravy nejsou relevantní. Žalovaný v nyní řešené věci provedl rozsáhlé dokazování, které mu umožnilo sledovat stav trubek po jejich exportu z ČLR do Indie a poté v době jejich exportu z Indie do EU. Žalovaný se tedy nespolehl jen na závěrečnou zprávu OLAF. Rozsudky jiných členských států nemohou být z povahy věci nikterak určující, protože v každém řízení se hodnotí vždy konkrétní skutkový stav, který se v jednotlivých řízeních může i zásadně lišit.

[96] Závěrem, k části kasační stížnosti směřující k aplikaci 10leté prekluzivní lhůty Nejvyšší správní soud plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, s nímž se ztotožňuje. Pro aplikaci prodloužené 10leté lhůty dle § 23 nového celního zákona je nutné zodpovědět otázku, zda v dotčených celních řízeních nemožnost určit předmětné antidumpingové clo byla zapříčiněna jednáním způsobilým vyvolat trestní řízení. Pro způsobilost vyvolat trestní řízení přitom postačuje důvodné podezření na takové delikt ní jednání. V posuzované věci byl zastřený čínský původ trubek z nerezavějící oceli podložený účelově opatřeným osvědčením původu, vyvrácen až šetřením OLAF. Prodlouženou lhůtu tak odůvodňuje podezření z možného spáchání přečinu podvodu dle § 209 zákona

pokračování

č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“), který mohl být spáchán právě vystavením nepravdivého osvědčení původu pro příjemce zboží, kdy navíc předmětné prohlášení bylo předloženo v celním řízení. Rovněž existuje podezření na možné spáchání trestného činu krácení cla dle § 240 trestního zákoníku, kdy stěžovatelka nebyla podvedena indickým dovozcem, ale sama vědomě uvedla nepravdivé informace o indickém původu zboží. Existuje tedy podezření na spáchání dvou trestných činů, což odůvodňuje aplikaci 10leté prekluzivní lhůty. Bližší zkoumání toho, zda skutečně došlo ke spáchání trestného činu, zejména pak otázky zavinění, je pak již věcí trestního řízení.

[97] Nejvyšší správní soud doplňuje, že problematikou aplikace 10leté prekluzivní lhůty se ve své judikatuře NSS zabýval, s tím, že k uplatnění prodloužené prekluzivní lhůty postačí přezkoumatelná úvaha správního orgánu, ze které vyplývá, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný (srov. rozsudky NSS ze dne 7. 8. 2019, č. j. 4 Afs 152/2019-68, odst. 40, ze dne 26. 4. 2022, č. j. 1 Afs 318/2021-43, odst. 25 až 27 nebo také ze dne 17. 6. 2023, č. j. 10 Afs 369/2021-48, odst. 29 a 30). V citované judikatuře přitom Nejvyšší správní soud vycházel právě ze závěrů SDEU, jež jsou dle názoru stěžovatelky nejasné co do intenzity prokázání existence trestněprávního skutku a vazby tohoto skutku na zkrácení daňové povinnosti, a na jejichž základě stěžovatelka žádá Nejvyšší správní soud, aby předložil Soudnímu dvoru podle čl. 267 SFEU předběžnou otázku.

[98] Soudní dvůr v rozsudku ze dne 16. 7. 2009 ve spojených věcech C-124/08 a C-125/08, *Gilbert Snauwaert a další*, uvedl, že „*právní kvalifikace jednání jako „trestný čin“ provedená celními orgány nepředstavuje určení, že k protiprávnímu jednání podle trestního práva skutečně došlo. Uvedená kvalifikace se provádí pouze v rámci a pro účely řízení správní povahy, jehož jediným cílem je umožnit uvedeným orgánům napravit případy vybrání dovozního nebo vývozního cla v nesprávné nebo nedostatečné výši (viz obdobně k článku 3 nařízení č. 1697/79 rozsudek ze dne 18. prosince 2007, ZF Zefeser, C-62/06, Sb. rozh. s. I-11995, bod 28).*“

[99] V rozsudku ze dne 18. 12. 2007 ve věci ZF Zefeser přitom Soudní dvůr při výkladu čl. 3 nařízení (EHS) č. 1697/79, které v oblasti vybírání cla po propuštění zboží s účinností do 1. 1. 1994 stanovilo, že „*[p]okud příslušné orgány zjistí, že správnou výši dovozního nebo vývozního cla dlužného za uvedené zboží podle právních předpisů nemohly určit v důsledku jednání, které může být předmětem trestního stíhání před soudem, promlčecí doba stanovená v článku 2 se nepoužije*“, dospěl k závěru, že citované ustanovení je třeba vykládat tak, že „*nehovoří ani o odsuzujícím rozhodnutí vydaném v trestním řízení, dokonce ani o zahájení jakéhokoli trestního řízení, ale jednoznačně hovoří o jednání, které jednoduše může být předmětem trestního stíhání před soudem.*“ V rozsudku ve věci *Gilbert Snauwaert a další* SDEU dále konstatoval, že „*[v] důsledku toho jak ze znění, tak ze systematiky článku 221 celního kodexu vyplývá, že částka cla může být sdělena dlužníkovi po uplynutí lhůty tří let, pokud následkem trestného činu nemohly celní orgány původně určit přesnou částku cla dlužného ze zákona, a to i tehdy, není-li uvedený dlužník pachatelem tohoto činu.*“

[100] Z citovaných rozsudků tedy vyplývá, že k uplatnění prodloužené lhůty podle čl. 221 odst. 4 původního celního kodexu (stejná úprava je obsažena v čl. 103 odst. 2 nového celního kodexu, pozn. zdejšího soudu) postačí přezkoumatelná úvaha správního orgánu, ze které vyplývá, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný. Nevyžaduje se tedy shledání dlužníka, popřípadě jiné osoby, vinným ze spáchání trestného

činu, ani zahájení trestního řízení. Není proto ani nezbytné, zda byl pořízen záznam o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, ačkoliv to může být významná indicie pro tento závěr.

[101] Celní orgány tedy v nyní řešené věci měly povinnost posoudit existenci trestného jednání jen pro účely celního řízení – nikoliv podle kritérií trestního práva. Z logiky věci nemají ani celní orgány, které se zabývají doměřováním cla, pravomoc vyšetřovat a prokazovat konkrétním osobám spáchání trestných činů.

[102] Nejvyšší správní soud s odůvodněním krajského soudu plně souhlasí a neshledal v kontextu uvedeného pro položení předběžné otázky SDEU důvod.

[103] Nejvyšší správní soud neshledal žádný důvod, pro který by měl rozsudek krajského soudu zrušit. Krajský soud se věcí stěžovatelky řádně zabýval, přezkoumatelným způsobem se vypořádal s relevantními žalobními námitkami, přitom nikterak nevybočil ze zákona ani z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost proto ze shora uvedených důvodů podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[104] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovanému, jemuž by dle pravidla úspěchu ve věci náhrada nákladů řízení náležela, žádné náklady nad rámec jeho běžné správní činnosti nevznikly; proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. května 2026

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu